

นามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์กวยในจังหวัดสุรินทร์ The Surnames of Kui in Surin Province

นารี กรุรัมย์¹
รัตนา จันท์เทาว์²

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายนามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์กวยในจังหวัดสุรินทร์ โดยวิเคราะห์ลักษณะภาษาและความหมายที่สัมพันธ์กับภาพสะท้อนทางสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อและค่านิยมของชาติพันธุ์กวย ข้อมูลในงานวิจัยนี้ คือ รายชื่อนามสกุลจากเอกสารทะเบียนราษฎรของกระทรวงมหาดไทยและจากการสัมภาษณ์ผู้บอกข้อมูลหลักชาวกวย จำนวนทั้งหมด 435 นามสกุล และนำมาตรวจสอบความหมายกับพจนานุกรมภาษาเขมร ภาษากวย และภาษาไทย

ภาษาที่ปรากฏในชื่อนามสกุลของชาวกวย พบว่า เป็นคำที่มาจากภาษาเขมรมากที่สุด รองลงมา คือ ภาษาไทย ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษากวย ตามลำดับ ส่วนความหมายของนามสกุล แบ่งได้ 13 กลุ่มความหมาย โดยเรียงตามความถี่จากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ธรรมชาติ 2) ความร่ำรวย 3) ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง 4) มนุษย์ 5) ความเชื่อ 6) กิริยาอาการ 7) ความสุขและความรัก 8) อำนาจและเกียรติยศ 9) เชื้อสาย 10) รูปร่าง 11) จำนวน 12) สิ่งของ และ 13) สี ตามลำดับ

คำสำคัญ: นามสกุล ชาติพันธุ์กวย กลุ่มความหมาย

¹ นักศึกษาลัทธิศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำกลุ่มภาษา สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

This paper aims to describe the surname of Kui ethnic groups in Surin province. The Kui's surnames will be analyzed related to social context, culture, believe and value of Kui. There are 435 Kui's surnames collect from the registers of birth etc. of Surin province and from key informant's interview as the data of this research. All surname will be proofed the meaning from dictionaries; Khmer, Kui, and Thai languages.

The research finding was found that the most of surname is Khmer language and then Thai language, Bali-Sanskrit language, and Kui language, respectively. A part of surname's meaning was divided into 13 categories; 1) nature 2) wealth 3) goodness and prosperity 4) human 5) believe 6) verb 7) happiness and love 8) power and honor 9) lineage 10) shape 11) number 12) object, and 13) color respectively.

Keywords: Kui, Surname, Surname meaning

บทนำ

ชาติพันธุ์กวยเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีการอพยพเคลื่อนย้ายอยู่เสมอ เพราะต้องประสบปัญหาภัยธรรมชาติและควมวุ่นวายทางการเมืองของประเทศกัมพูชา ซึ่งเป็นถิ่นฐานที่ชาวกวยอาศัยอยู่แต่เดิม จึงทำให้สังคมและวัฒนธรรมของชาวกวยมีลักษณะเป็นพลวัต สมทรง บุรุษพัฒน์ (2538: 7) กล่าวถึง การตั้งถิ่นฐานของชาวกวยว่า ชาวกวยนั้นปะปนอยู่กับชาวเขมรสูงและลาวทำให้มีการติดต่อแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์กันทางเศรษฐกิจและรับเอาระบบความเชื่อ ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรมบางประการของเขมรสูงและลาว รวมทั้งการแต่งงานข้ามกลุ่มวัฒนธรรมด้วย แต่เนื่องจากวัฒนธรรมของเขมรสูงและลาวเข้ามามีอิทธิพลเหนือวัฒนธรรมของกวยชาวกวยจึงถูกกลืนเข้าเป็นส่วนหนึ่งวัฒนธรรมของเขมรและลาว นอกจากนี้ ชาติพันธุ์กวย

เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีภาษาพูดเป็นของตนเอง ทั้งภาษาพูดในชีวิตประจำวันและภาษาทางพิธีกรรม แต่ไม่มีภาษาเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่มีตัวหนังสือบันทึกเรื่องราวของตนเองไว้ วีระ สุตสังข์ (2545: 2) กล่าวถึงภาษากูยในปัจจุบันว่า

ภาษาของชนชาติกูยกำลังสูญหายไป ทั้งนี้เพราะชาติพันธุ์กูยไม่มีตัวหนังสือของตัวเอง กระแสโลกาภิวัตน์และกระบวนการพัฒนามาซึ่งความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในชนบท ชาวกูยรุ่นใหม่ถูกกลืนทางภาษา ถ้าหากไม่รีบทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ตำนานของชนชาติกูยจะหายไปอย่างไร้คุณค่า”

จากคำกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าชาติพันธุ์กูยกำลังสูญเสยลักษณะเฉพาะหรือเอกลักษณ์ประจำกลุ่ม เพราะภาษาเป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญของกลุ่มชนนั้น ๆ ดาเก็ง โถทอง (2554: 196) ได้อธิบายไว้ว่า ภาษากูยเป็นภาษากลุ่มเฉพาะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กูยสำหรับถ่ายทอดจิตวิญญาณ คติความเชื่อ พิธีกรรม วัฒนธรรม ชนธรรมนิยมประเพณี ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันคุณค่าความเป็นชาวกูย รวมถึงลักษณะภาษาที่สะท้อนออกมาในรูปแบบการตั้งชื่อนามสกุลด้วย สุภาพรรณ ฦ บางช้าง (2527: 1-8) ได้อธิบายไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อและนามสกุลกับตัวบุคคลว่ามีความแตกต่างกันไปในแต่ละสังคมและยุคสมัย สะท้อนให้เห็นถึงความคิดและทัศนคติของคนในแต่ละสังคมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงบรรพบุรุษ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม อาชีพ ความเป็นอยู่ และความเชื่ออันเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่ง ๆ ได้ ดังที่ รุจิเรข บุรวิชเกษตรกร (2555) ได้ศึกษา “การตั้งชื่อชาวไทดำ หมู่บ้านนาป่าหนาด ตำบลเขาแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย” พบว่า การศึกษาโครงสร้างและวงความหมายของชื่อชาวไทดำสามารถแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่คนไทดำปรารถนา ความเป็นสิริมงคล ลักษณะบุคคล คุณสมบัติที่พึงประสงค์ สิ่งแวดล้อมและความเชื่อของชาวไทดำ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษานามสกุลของชาติพันธุ์กูย โดยวิเคราะห์ลักษณะภาษาในการนำมาตั้งชื่อนามสกุลและกลุ่มความหมายของชื่อนามสกุล ซึ่งเป็นการศึกษาปรากฏการณ์ทางภาษาอันเป็นแนวคิดทางอรรถศาสตร์ เพื่อให้เข้าใจระบบความนึกคิดและการมองโลกของผู้ใช้ภาษานั้น อันจะเชื่อมโยงไปถึงความคิด ทัศนคติ ค่านิยมและความเชื่อของชาติพันธุ์กูยได้

วิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาลักษณะภาษาและกลุ่มความหมายของนามสกุล ที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชาติพันธุ์กวยในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้แนวคิดทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ (Ethno-Semantic) เก็บข้อมูลจากเอกสารทะเบียนราษฎรของจังหวัดสุรินทร์ใน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอศีขรภูมิ อำเภอจอมพระและอำเภอลำโรงทับ ซึ่งเป็นตัวแทนของพื้นที่ที่มีชาวกวยอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นและยังคงมีภาษาและวัฒนธรรมที่มั่นคง โดยได้นามสกุลจำนวน 435 นามสกุล ในการวิจัยนี้ ได้ตรวจสอบความหมายของนามสกุลจากผู้ออกภาษาหลักชาวกวยและตรวจสอบจากพจนานุกรมเขมร กวย และไทย ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเป็นงานวิจัยที่นำเสนอโดยใช้การพรรณนา

3. ผลการศึกษา

3.1 ลักษณะภาษา

3.1.1 โครงสร้างนามสกุล

การวิเคราะห์โครงสร้างนามสกุลเป็นการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำที่นำมาตั้งเป็นนามสกุล โดยวิเคราะห์ “หน่วยคำ” ซึ่งหมายถึง หน่วยที่เล็กที่สุดที่แสดงความหมาย หน่วยคำแต่ละหน่วยอาจมีพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ หรือหน่วยคำแต่ละหน่วยอาจปรากฏตามลำพัง หรือปรากฏร่วมกับหน่วยคำอื่นได้

จากการศึกษาโครงสร้างนามสกุล พบว่า นามสกุลที่ปรากฏมีหน่วยคำที่นำตั้งนามสกุล สามารถจำแนกโครงสร้างออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ โครงสร้างนามสกุล 1 หน่วยคำ โครงสร้างนามสกุล 2 หน่วยคำและโครงสร้างนามสกุล 3 หน่วยคำ ดังนี้

ก) โครงสร้างนามสกุล 1 หน่วยคำ

นามสกุลที่มีโครงสร้าง 1 หน่วยคำ มีจำนวน 25 นามสกุล ตัวอย่างโกศล กระสังข์ บ้านชื่น วงศา สิงขรณ์ โกศล การะเกด การเกิด การะเกษ สาทร สาทรธรรมดา บุรณะ ภูมรา โยธา โยธี เป็นต้น จากตัวอย่างนามสกุลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า คำที่นำมาประกอบในการตั้งนามสกุล 1 หน่วยคำ มักเป็นคำที่มีการเขียน

โดยเน้นการออกเสียงที่สะดวกปาก และเพื่อเกิดความไพเราะมากกว่าความถูกต้อง และความสละสลวยของคำ เห็นได้ชัดจากคำว่า การเกด (เขียนถูกต้องตามหลักการของพจนานุกรม) และมีคำว่า การะเกด การะเกตุ และการะเกษ อีก 3 คำ ที่สะกดไม่ตรงตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานและเขียนแตกต่างกัน แต่การออกเสียงเหมือนกันทุกคำ ซึ่งคำว่า การะเกด การะเกตุ และการะเกษ จะเขียนประวิสรรชนีย์ ทั้งนี้เนื่องจากเขียนโดยยึดตามการออกเสียงมากกว่าความถูกต้องตามหลักการเขียน

ข) โครงสร้างนามสกุล 2 หน่วยคำ

นามสกุลที่มีโครงสร้าง 2 หน่วยคำ มีจำนวน 386 นามสกุล จำแนกโครงสร้างออกเป็น 6 รูปแบบ คือ

1) [1 พยางค์ + 1 พยางค์] พบจำนวน 239 นามสกุล ตัวอย่าง กล้วยทอง กลิ่นจันทร์ คำดี เป็นต้น

2) [1 พยางค์ + 2 พยางค์] พบจำนวน 53 นามสกุล ตัวอย่าง กายสำโรง ไชยบัณฑิต พันพะม่า สายวิเศษ เป็นต้น

3) [1 พยางค์ + 3 พยางค์] พบจำนวน 1 นามสกุล คือ วังนุราช

4) [2 พยางค์ + 1 พยางค์] พบจำนวน 83 นามสกุล ตัวอย่าง กระแสเทพ นิลทัย มาลาอุ่น ศุภศร เป็นต้น

5) [2 พยางค์ + 2 พยางค์] พบจำนวน 6 นามสกุล ตัวอย่าง กุหลาบกุลี ตีร์วิเศษ วิวาสุขุ เป็นต้น

6) [3 พยางค์ + 1 พยางค์] พบจำนวน 4 นามสกุล ตัวอย่าง สันทาวน์นัท์ สุนทาวนัท์ สุภาวหา เหมรานนัท์ เป็นต้น

จากตัวอย่างนามสกุลข้างต้น จะเห็นว่าโครงสร้างนามสกุล 2 หน่วยคำ มีการเติมการันต์เพื่อสร้างเป็นคำพยางค์เดี่ยวและเพื่อสะดวกแก่การออกเสียง เช่น ตีซันท์ โพธิ์ศรี เดชฤทธิ์ ดวงรัตน์ อินทร์ตา เป็นต้น ส่วนการออกเสียงจะนิยมออกเสียงตามหลักการออกเสียงในภาษาไทย แม้จะเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาบาลี-สันสกฤต ก็ตามจะไม่ออกเสียงเรียงพยางค์เหมือนหลักการอ่านภาษาบาลี-สันสกฤต ตัวอย่าง “พุทธหอม” ออกเสียง /พุทธ (พุต)/ + /หอม/ “พุทธหล้า” ออกเสียง /พุต/ + /หล้า/ “ชัยศรี” ออกเสียง /ชัย/ + /สี/ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า ชาติพันธุ์กูยมีการ

ยืมคำภาษาอื่นมาใช้ในการตั้งนามสกุล แต่ไม่นิยมโครงสร้างของคำภาษาอื่นมาใช้ในการตั้งนามสกุล โดยเฉพาะโครงสร้างภาษาบาลี-สันสกฤต ดังนั้น ชาติพันธุ์กัญนิยมนามสกุลที่มีโครงสร้างเรียบง่าย และมีน้อยพยางค์

ค) โครงสร้างนามสกุล 3 หน่วยคำ

นามสกุลที่มีโครงสร้าง 3 หน่วยคำ มีจำนวน 24 นามสกุล จำแนกโครงสร้างออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1) [1 พยางค์ + 1 พยางค์ + 1 พยางค์] พบจำนวน 12 นามสกุล ตัวอย่าง แก้วบุตรดี จงใจงาม ไชยธรรัตน์ สาทิพยจันทร์ เป็นต้น

2) [2 พยางค์ + 3 พยางค์ + 2 พยางค์] พบจำนวน 1 นามสกุล คือ ตีรวัดมนประภา

3) รูปแบบอื่นๆ ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างกัน พบจำนวน 11 นามสกุล ตัวอย่าง ไตรพุทธมาต เสียงจินดารัตน์ บุตรสยาตรัส จันท์ศิลาพนธ์ เป็นต้น

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การใช้คำหลายพยางค์ยังไม่แพร่หลายในกลุ่มชาติพันธุ์กัญ เนื่องจากไม่มีมากพยางค์ เช่น นามสกุลพระราชทาน ตั้งพระบรมราชาบายใน การขนานนามสกุลว่าด้วยเกณฑ์การเลือกนามสกุลของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า “นามสกุลของสามัญชนไม่ควรจะให้มียาว ๆ เทียบนามสกุลพระราชสกุลโดยมากไม่ควรเกินกว่า 3 พยางค์” (เทพ สุนทรศารทูล: 2542)

ผลการศึกษาโครงสร้างนามสกุล สามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างของนามสกุลมีรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามโครงสร้างของหน่วยคำที่แตกต่างกันทั้งจำนวนหน่วยคำและจำนวนพยางค์ของนามสกุล และพบว่าโครงสร้าง 2 หน่วยคำ มีรูปแบบโครงสร้างของนามสกุลมากที่สุด และมีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 2-7 พยางค์ ทั้งนี้การที่ชาติพันธุ์กัญมีความนิยมใช้นามสกุล 2 พยางค์ มากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่า ชาติพันธุ์กัญมีความต้องการนามสกุลไม่สั้นหรือยาวจนเกินไปเพื่อเหมาะแก่การจดจำ และเป็นที่น่าสังเกตว่า โครงสร้างนามสกุลแต่ละหน่วยคำทั้ง 1-3 หน่วยคำ มีรูปแบบการใช้คำพยางค์เดียวมาประกอบกันเป็นนามสกุลมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า การใช้คำหลายพยางค์ยังไม่แพร่หลายในกลุ่มชาติพันธุ์กัญ

3.1.2 ภาษาที่ใช้ในการตั้งนามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์กูยในจังหวัดสุรินทร์

ก) นามสกุลที่มาจากภาษาเดียว

ภาษาที่นำมาประกอบเป็นนามสกุลที่มาจากภาษาเดียว ได้แก่ ภาษาเขมร ภาษาไทย และภาษาบาลี-สันสกฤต ตัวอย่างนามสกุล เพ็ญประทุม สุขบันเทิง หายอาจ สายสิน การะเกด เป็นต้น ทั้งนี้ไม่พบการใช้ภาษากูยในการตั้งนามสกุลที่มีที่มาจากภาษาเดียว แม้ว่าเป็นพื้นที่หมู่บ้านที่มีกลุ่มชาวกูยอาศัยอยู่ทั้งหมู่บ้านก็ตาม ยังไม่พบภาษากูยในนามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์กูยในจังหวัดสุรินทร์ แต่นามสกุลที่พบเป็นภาษาเขมร ภาษาไทย หรือภาษาบาลี-สันสกฤต ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติที่ชนชาติอื่นมีต่อกลุ่มวัฒนธรรมกูย เพราะกลุ่มวัฒนธรรมกูยมักถูกกลุ่มชนอื่นมองว่าเป็นพวกที่มีวัฒนธรรมต่ำกว่า

ข) นามสกุลที่มาจากภาษา 2 ภาษา

ภาษาที่นำมาประกอบเป็นนามสกุลที่มาจากภาษา 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาเขมร ภาษาไทย ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษากูย เป็นต้น พบว่านิยมใช้ภาษาเขมรและภาษาไทยในการตั้งนามสกุลมากที่สุด เพราะว่าภาษาเขมรเป็นภาษาที่มีรูปคำติดต่อกัน จึงทำให้นำไปประสมกับคำอื่นได้ง่าย อีกทั้งภาษาไทยเป็นภาษาคำโดดมีความหมายชัดเจนในรูปคำ จึงนำมาประสมกับคำอื่นได้ง่ายเช่นกัน ประกอบกับประเทศไทยกับเขมรมีอาณาเขตติดต่อกัน คำในภาษาเขมรจึงแพร่เข้ามาในภาษาไทยได้ง่าย ดังนั้นการนำคำภาษาเขมรและภาษาไทยมาประกอบกันเป็นนามสกุล จึงเป็นที่นิยมและพบเป็นจำนวนมาก ตัวอย่างนามสกุล เก่งกล้า เกสรชื่น งามสะอาด จำปาทอง เจริญยิ่ง ชฎาแก้ว ชำนาญงาม ดินดำ เป็นต้น

ค) นามสกุลที่มาจากภาษา 3 ภาษา

ภาษาที่นำมาประกอบเป็นนามสกุลที่มาจากภาษา 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาเขมร ภาษาไทย ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษากูย เป็นต้น และพบจำนวนเพียง 3 นามสกุล ได้แก่ อนุรีจันทร์ อนุลีจันทร์ ศรีระนัย เป็นต้น นามสกุล “อนุลีจันทร์” กับ “อนุรีจันทร์” เป็นการออกเสียงพยัญชนะลิ้นรวิ /r/ เป็นพยัญชนะข้างลิ้น /l/ เป็นเพราะอิทธิพลของสังคมหมู่บ้านชาวกูยที่ล้อมรอบด้วยกลุ่มชนอื่น โดยเฉพาะชาวไทย

อีสาน เพราะชาวไทยอีสานมักออกเสียง “ร” เป็นเสียง “ล” อยู่เสมอ นอกจากนี้ชาวภูยกุยมีความคุ้นเคยกับคำ ๆ เป็นอย่างดี เมื่อตัดเสียงบางเสียงออกก็ยังทราบความหมายของคำนั้นอยู่ว่าหมายถึงสิ่งใด จึงเขียนคำตามเสียงพูด เช่น คำว่า “ยะ” ในนามสกุล “ศรียะนัย” มาจาก ยะจู้ (ผีบรรพบุรุษ)”

การรับภาษาอื่นมาใช้ในการตั้งนามสกุลถึง 3 ภาษา เป็นเพราะชาวภูยกุยเป็นกลุ่มชนที่สามารถปรับตัวเข้ากับกลุ่มอื่นได้ง่าย เมื่ออยู่ใกล้กับกลุ่มชนใดก็ปรับตัวให้กลมกลืนกับกลุ่มชนนั้น และใช้วัฒนธรรมร่วมกับกลุ่มชนอื่นได้อย่างปกติ ชาวภูยกุยจึงสามารถพูดภาษาเขมรและภาษาลาว หรือภาษาไทยได้อย่างไม่เคอะเขิน ดังที่ประเสริฐ ศรีวิเศษ (2521: ค) ได้กล่าวถึงความสามารถในการปรับตัวของพวกภูยกุยที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสุรินทร์ว่า “เมืองสุรินทร์เมื่อครั้งตั้งใหม่ ๆ นั้นเป็นเมืองกึ่งทั้งเมืองมีพวกเขมรที่อพยพมาแทรกอยู่ประปราย แต่เหตุที่วัฒนธรรมของเขมรสูงกว่าพวกภูยกุย และพวกภูยกุยก็ปรับตัวได้เร็วมาก ปัจจุบันพวกภูยกุยจึงถูกกลืนเป็นคนเขมรไปก่อนสุรินทร์”

3.2 ความหมายของนามสกุลกลุ่มชาติพันธุ์ภูยกุยในจังหวัดสุรินทร์

การวิเคราะห์ความหมายของหน่วยศัพท์ที่ปรากฏในนามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์ภูยกุยในจังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยสามารถแบ่งความหมายได้ 13 กลุ่มความหมายดังต่อไปนี้

3.2.1 ธรรมชาติ

กลุ่มความหมายที่เกี่ยวข้องกับพืชพันธุ์ ต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์ ระบบสุริยะ ท้องฟ้า พื้นดิน ภูเขา หิน น้ำ และปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้นเอง ได้แก่ สถานที่ อาคาร อาหาร เป็นต้น การนำหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติมาตั้งนามสกุล พบจำนวนมากที่สุด โดยส่วนใหญ่เป็นดอกไม้ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ เพราะประเพณีต่าง ๆ เช่น การเรียกขวัญ การแต่งงาน จำเป็นต้องมีดอกไม้ใช้ในการประกอบพิธี เช่น “ดอกบัว” ตามคติทางพระพุทธศาสนาถือว่าดอกบัวเป็นดอกไม้ทิพย์ มีความสูงส่งเป็นมงคลและมีความศักดิ์สิทธิ์ ถือเป็นสัญลักษณ์แห่งพระศาสนา ชาวภูยกุยจึงนำมาประกอบตั้งนามสกุล เช่น บัวศรี บัวจุม และคำว่า “โพธิ์” เป็นต้นไม้มงคล จึงนำ

ชื่อต้นไม้ชนิดนี้มาตั้งเป็นนามสกุลเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่วงศ์ตระกูลด้วย เช่น โพธิ์ศรี โพธิ์ทอง โพธิ์คำ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติที่พบเห็นตลอดเวลา เช่น ชาวกูยนิยมนำคำที่มีความหมายว่า “ดวงดาว” มาประกอบตั้งนามสกุลเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะหน่วยศัพท์ว่า “จันทร์” สามารถสื่อถึงความเชื่อเรื่องสิ่งสูงส่ง ซึ่งเป็นความหมายที่ดี และมีความงาม เช่นหน่วยศัพท์ “จันทร์” “โสม” “เพ็ญ” หมายถึง พระจันทร์ ปรากฏในนามสกุลจำนวนมาก เช่น พระจันทร์ตราพวงจันทร์ พิมพ์จันทร์ ภิรมย์จันทร์ เมืองจันทร์ สาทิพย์จันทร์ สุตาจันทร์ อนุรีจันทร์ แก้วจันทร์ จันทร์เขียว จันทร์ดำ จันทร์ทอง จันทร์โท จันทร์ธรรม เป็นต้น

จากการวิเคราะห์ จะเห็นว่าค่านิยมและความเชื่อของชาวกูยมีต่อธรรมชาติอย่างเด่นชัด เพราะชาวกูยมีวิถีคลุกคลีอยู่กับธรรมชาติ จึงมีความผูกพันและรักธรรมชาติมาก สังเกตได้จากการตั้งนามสกุลที่สะท้อนการดำเนินชีวิตที่ขึ้นอยู่กับธรรมชาติ แสดงให้เห็นว่าธรรมชาติมีอิทธิพลต่อชาวกูย เพราะเมื่อมนุษย์มีความคุ้นเคยและผูกพันกับธรรมชาติ ดั้งนั้นจึงนำธรรมชาติและสิ่งแวดล่อมใกล้ตัวมาสัมพันธ์กับชีวิตของตนรวมถึงเรื่องการตั้งนามสกุล

3.2.2 ความร่ำรวย

กลุ่มความหมายที่หมายถึงทรัพย์สินสมบัติ แร่ธาตุและอัญมณี ความอุดมสมบูรณ์และความใหญ่โต เช่นนามสกุล เพชรสุวรรณ เสียงจินดารัตน์ เหมรานนท์ แหวนเงิน เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า ความมั่งคั่งร่ำรวยด้วยเงินทอง สิ่งของมีค่า และวัตถุสิ่งของรวมทั้งความอุดมสมบูรณ์ เป็นสิ่งที่ชาวกูยปรารถนาและนิยมนำคำที่มีความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งร่ำรวยมาตั้งนามสกุลเป็นรองจากธรรมชาติและสิ่งแวดล่อม ทั้งนี้เพราะชาวกูยถือว่าทรัพย์สินเงินทองจะช่วยเติมเต็มความต้องการในการดำรงชีวิตให้ง่าย สะดวกสบายและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ชีวิตมีความก้าวหน้า เจริญรุ่งเรือง เป็นสิริมงคล ประสบความสำเร็จ และชีวิตครอบครัวก็มีความสุขความเจริญในลำดับต่อไป

3.2.3 ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง

กลุ่มความหมายที่มีเกี่ยวข้องกับความดีงาม ความเป็นสิริมงคล ความเจริญ ความสว่างรุ่งเรือง ความเป็นเลิศ ประเสริฐ วิเศษ อาชีพ และหน้าที่ประพฤติ

ปฏิบัติ เป็นต้น ตัวอย่าง ตีริพิเศษ นรตี พันธุ์ดี เจริญยิ่ง อุตราศรี เป็นต้น จะเห็นว่ากลุ่มความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองเป็นที่นิยมนำมาใช้ในการตั้งนามสกุลเพื่อให้เป็นสิริมงคลแก่เจ้าของนามสกุล เพราะความปรารถนาให้เจ้าของนามสกุลมีความดีงามและมีความเจริญรุ่งเรืองและเป็นเลิศประเสริฐอย่างสูงสุด และคำเหล่านี้ถือเป็นมงคลนามมีความหมายดี มีอำนาจ และพลังเฉพาะตัวสามารถปกป้องคุ้มภัยอันตรายที่จะเกิดกับผู้ใช้นามสกุล

3.2.4 มนุษย์

กลุ่มความหมายที่มีเกี่ยวข้องกับมนุษย์ผู้หญิงผู้ชาย และคุณสมบัติของมนุษย์ ได้แก่ ความรู้ความสามารถ ความกล้าหาญ ความขยันหมั่นเพียร ความเมตตาเอื้อเฟื้อ ความซื่อสัตย์ ความเคารพนับถือบรรพบุรุษ ความสวยงาม และความถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น เช่นนามสกุล วุฒิยาสาร (วุฒิยา คือ ความรู้) อินทร์ฉลาด (ฉลาด คือ ความรอบรู้) สาธ (สาธ คือ ความเอื้อเฟื้อ) วันทวงศ์ (วันทา คือ ความเคารพ) เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าชาวกูยให้ความสำคัญและยกย่องผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความกล้าหาญ และมีค่านิยมในคุณสมบัติที่ดีและคุณธรรมที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะชาวกูยส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนาและปฏิบัติตามคำสอนทางศาสนา ซึ่งมุ่งสั่งสอนให้คนมีความเมตตากรุณาและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น และเชื่อว่าผู้ที่มีปัญญาความรู้จะทำให้ชีวิตมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ

3.2.5 ความเชื่อ

กลุ่มความหมายที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อในพุทธศาสนาและความเชื่ออื่น ๆ รวมทั้งฤกษ์ยามและประเพณี เป็นต้น เช่นการนำหน่วยศัพท์ที่ปรากฏความเชื่อในหลักคำสอนของพุทธศาสนาเรื่อง บุญ ธรรม มาตั้งนามสกุล ตัวอย่าง บุญกล้า บุญเลิศ บุญเสริม บุญนิศย์ บุญธรรม นอกจากนี้ยังมีหน่วยคำที่แสดงถึงความเชื่อทางพุทธศาสนา เช่นคำว่า ไตร พุทธ ชันธ์ พระ ตั้งนามสกุล ไตรพุทธมาศ พรหมชันธ์ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าสังคมกูยมีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมจากสังคมอื่น และเมื่อพุทธศาสนาแพร่หลายจึงมีการยอมรับและผสมผสานการนับถือพุทธศาสนาควบคู่กับการนับถือผีเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมเดิมได้อย่างกลมกลืน นอกจากนี้ความเชื่อของชาวกูยว่า เทพ เทวดา พระพรหม เป็นผู้ที่มิชอบบาปสามารถบันดาลให้เกิด

ความเจริญรุ่งเรืองและเป็นสิริมงคลกับชีวิต เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พบหน่วยคำที่เกี่ยวกับ พระพรหมและพระอินทร์ในนามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์อยู่ในจังหวัดสุรินทร์ เช่น นามสกุล พรหมขันธุ์ พรหมทา พรหมบุตร พรหมลี อินทร์ฉลาด อินทร์ตา อินทร์ทัต อินทร์ประเสริฐ อินทรศรี เป็นต้น

3.2.6 อากัปภิริยา

กลุ่มความหมายที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะต่าง ๆ กิริยาอาการ ท่าทาง จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าชาวภูยมีความค่านึงถึงลักษณะที่ตัวบุคคลเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นกิริยา อาการ ลักษณะทางกายภาพ การแสดงออกของบุคคล และสะท้อนให้เห็นถึงความนิยมในเรื่องความสวยงามอีกด้วย เช่นคำว่า ละมุน นุ่ม นวล เงาม แต้ม เป็นต้น

3.2.7 ความสุขและความรัก

กลุ่มความหมายที่เกี่ยวข้องกับความสุข สนุกสนาน ความยินดี ความรื่นเริง ความรัก ความปรารถนา ความอึดเอิบใจ ความสงบ สันติ ความชุ่มชื้น และความสัมพันธ์สนิทสนม เป็นต้น ตัวอย่าง สุขเอิบ เพิ่มสุข ศรีสุข เบิกบาน ภิรมย์ จันท์ เป็นต้น จะเห็นว่ามนุษย์ทุกคนต้องการความสุข แม้แต่การตั้งนามสกุลก็ยิ่งปรากฏความหมายเกี่ยวกับความสุขดังที่สะท้อนออกมาจากหน่วยศัพท์ในการตั้งนามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์อยู่ในจังหวัดสุรินทร์ เพราะเชื่อว่าถ้าตั้งนามสกุลให้มีความหมายเกี่ยวกับความสุขจะทำให้เจ้าของนามสกุลมีแต่ความสุขสมหวัง

3.2.8 อำนาจและเกียรติยศ

กลุ่มความหมายที่เกี่ยวข้องกับเกียรติยศชื่อเสียง อำนาจยศถาบรรดาศักดิ์ ชัยชนะและความสำเร็จ ความเป็นใหญ่ พละกำลัง การต่อสู้สงคราม นักรบ และความยั่งยืนมั่นคง เป็นต้น จากการวิเคราะห์ทำให้เห็นว่าชาวภูยในจังหวัดสุรินทร์ มีค่านิยมเกี่ยวกับอำนาจปรากฏอยู่ และเชื่อว่าการมีอำนาจทำให้เจ้าของนามสกุลมีเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่น่าเกรงขามในภายภาคหน้า ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นความปรารถนาของครอบครัวที่มีต่อชีวิตในอนาคตของบุตรหลานเพื่อให้มีความประสบความสำเร็จ มีชัยชนะ มีความมั่นคง เป็นใหญ่เป็นโต อันนำไปสู่อำนาจ เกียรติยศและชื่อเสียง ตัวอย่างนามสกุล ชัยณรงค์ เดชฤทธิ์ มั่นยืน ไกรสุข เป็นต้น

3.2.9 เชื้อสาย

กลุ่มความหมายที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางเครือญาติ เชื้อสายชาติพันธุ์ วงศ์ตระกูลและการเกิด เป็นต้น จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าชาติพันธุ์ภูมิมีค่านิยมใน การให้ความสำคัญในระบบเครือญาติและมีความผูกพันกับเชื้อสายอื่น จึงมีการนำคำเรียกขานหรือคำที่มีความหมายกับความสัมพันธ์ทางเครือญาติ เช่น บุตรสุดา(ลูกสาว) ตา ยะ (มาจาก ยะจู้ หมายถึง ฝักรรพบุรุษ) มาตั้งนามสกุล ตัวอย่างนามสกุล บุตรโท สุดาจันทร์ อินตา ศรียะนัย เป็นต้น ทั้งนี้เพราะชาวภูมียึดความเคารพบูชาบรรพบุรุษและให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ในครอบครัวและวงศ์ตระกูล

3.2.10 รูปร่าง

กลุ่มความหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปร่าง ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึงอวัยวะภายในและภายนอก เป็นต้น เช่นคำว่า ฤทัย จิต มโน ศีรษะ วรรณ กาย ใจ ตัว เป็นต้น จะเห็นว่าคำดังกล่าวมีความหมายแฝงในทางที่ดีและเป็นสิริมงคล และมีการใช้คำว่า “ใจ” ในความหมายของคุณสมบัติของมนุษย์ เช่น การกระทำ ความรู้สึก และลักษณะนิสัย เช่น ใจกล้า ใจบุญ ใจงาม เป็นต้น ส่วน “ศีรษะ” เป็นอวัยวะส่วนที่สูงที่สุดในร่างกายและเป็นคำศัพท์สุภาพ มีความหมายเป็นสิริมงคล หน่วยศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะและรูปร่างที่ปรากฏในนามสกุลเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคน แสดงให้เห็นว่าค่านิยมของชาวภูมียึดให้ความสำคัญกับความเป็นคน ความคิด ความสูงส่ง การกระทำ รวมทั้งความสวยงามของคนชาวภูมย เช่นนามสกุล พิมพ้งาม วรรณโสภานี้เพราะบรรพบุรุษเห็นรูปร่างลักษณะที่โดดเด่น สวยงามและสะอาดตา จึงนำมาตั้งนามสกุล

3.2.11 จำนวน

กลุ่มความหมายที่เกี่ยวกับจำนวนและลำดับที่ เช่น โท ไตร น้อย มาก นันต์ เป็นต้น จากการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความปรารถนาในสิ่งที่เป็นจำนวนมากของชาวภูมย และการนำคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลำดับที่ เช่น โท (ลำดับที่สอง) ในนามสกุล บุตรโท หมายความว่า บุตรคนที่สอง แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับระบบเครือญาติหรือระบบอาวุโสในครอบครัว อันเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สืบทอดต่อกันมารุ่นต่อรุ่น

3.2.12 สิ่งของ

กลุ่มความหมายที่มีเกี่ยวกับวัตถุ เครื่องใช้ทั่วไป เครื่องประดับตกแต่ง และอาวุธ จากการวิเคราะห์ พบว่าสิ่งของเครื่องใช้เป็นสิ่งของที่มีค่าและมีความสูงส่ง เช่น ชฎา ปิ่น แหวน ตัวอย่าง ชฎาทอง ชฎาทอง แหวนแก้ว แหวนเงิน ปิ่นแก้ว เป็นต้น เป็นสิ่งของที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรม เช่น เทียน มาลา พาน ตัวอย่างนามสกุล เทียน รัตน มาลาอู่น พานทอง และเป็นสิ่งของที่ทำขึ้นจากวัสดุที่มีในท้องถิ่นและใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น หลอด โคม แสดงให้เห็นว่าสิ่งของเครื่องใช้มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของชาวกูย การใช้สิ่งของเครื่องใช้เป็นประจำทำให้มีการนำเอาชื่อสิ่งของเครื่องใช้มาตั้งเป็นนามสกุลด้วย เพราะเป็นเครื่องมือที่ทำให้มนุษย์ประกอบการใด ๆ ได้สะดวกและสมบูรณ์ขึ้น

3.2.13 สี

กลุ่มความหมายที่เกี่ยวกับสีต่างๆ และลักษณะของสี เช่น ขาว เขียวดำ กำ เป็นต้น จากการวิเคราะห์ พบว่าหน่วยคำที่แสดงสีนั้นมาจากสีผิวเครื่องแต่งกาย ด้วยเสื้อผ้าสีต่างๆ สีอัญมณีและเครื่องประดับ สีของธรรมชาติหรือสีอื่น ๆ ของสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมักเป็นสีที่ถูกละเลยกับเจ้าของนามสกุลหรือเป็นสีที่เป็นมงคล อันแสดงถึงความบริสุทธิ์ผุดผ่อง เพื่อให้บุคคลมีความอยู่เย็นเป็นสุข มีโชคลาภและได้รับชัยชนะ เป็นต้น

4. สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาวิเคราะห์นามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์กูยในจังหวัดสุรินทร์ ทำให้เข้าใจลักษณะภาษาในการตั้งนามสกุลและทราบความหมายของนามสกุลกลุ่มชาติพันธุ์กูยในจังหวัดสุรินทร์ ลักษณะการใช้ภาษาและความหมายของนามสกุล ทำให้เห็นวาทวัฒนธรรมและบริบทแวดล้อมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความนึกคิดของคนแล้วถ่ายทอดออกมาในรูปของภาษา เมื่อกาลเวลาหรือสภาพแวดล้อมเปลี่ยน ความนึกคิดของคนก็เปลี่ยนไปด้วย ดังนั้น ภาษาที่ปรากฏในนามสกุลซึ่งแฝงไปด้วยที่มาและความหมายอันหลากหลายจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสะท้อนวิถีชีวิต ค่านิยม ความคิด และความเชื่อของกลุ่มชาติพันธุ์กูยในจังหวัดสุรินทร์ได้

จากผลการศึกษาลักษณะภาษาที่นำมาใช้ในการตั้งนามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์กวย แสดงให้เห็นว่าชาติพันธุ์กวยมีความนิยมภาษาเขมรมากที่สุด เพราะภาษาเขมรและภาษากวยอยู่ในภาษาตระกูลออสโตรเอเชียติกเหมือนกันและมีลักษณะทางภาษาที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ชาติพันธุ์กวยนิยมนำหน่วยคำที่ยืมจากภาษาเขมรมาใช้ในการตั้งนามสกุลเป็นจำนวนมาก ส่วนภาษาบาลี-สันสกฤตและภาษาไทยนั้นมีการรับภาษาบาลี-สันสกฤตเข้ามาเพราะความเชื่อทางศาสนา และเรียนรู้ภาษาไทยจากโรงเรียนและการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผลทำให้ใช้ภาษาไทยมากขึ้น สอดคล้องกับสุภาพรณ ฌ บางช่วง (2527) กล่าวว่า ชื่อเล่นที่ตั้งมาจากภาษาไทย เป็นชื่อที่ดี มีมงคล มีความหมายและเกิดจากการผสมกลมกลืนในด้านวัฒนธรรม ประเพณี มีการรับอิทธิพลของกันและกันในแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ จึงทำให้มีการใช้ภาษาไทยในการตั้งนามสกุลมากขึ้น ด้วยสาเหตุดังกล่าวทำให้พบนามสกุลที่ตั้งมาจากภาษากวยน้อยมาก เพราะการนิยมใช้ภาษาเขมร ภาษาไทย และภาษาบาลี-สันสกฤต มาตั้งนามสกุลมากกว่าภาษากวยนั้น เป็นเพราะกลุ่มวัฒนธรรมกวยมักถูกกลุ่มชนอื่นมองว่าเป็นพวกที่มีวัฒนธรรมต่ำกว่า แม้แต่การเรียกชื่อกลุ่มวัฒนธรรมกวยยังเรียกว่า “ส่วย” เมื่อกลุ่มชนไทย-ลาวและกลุ่มชนชาวเขมร ซึ่งเป็นกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมสูงกว่ากลุ่มชนกวยได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในแถบจังหวัดสุรินทร์และมักถูกดูถูกกว่ามีวัฒนธรรมที่ด้อยกว่าตน จึงทำให้พวกกวยต้องปรับตัวหันมาใช้ชีวิตแบบพวกเขมร-ไทย-ลาว ประกอบกับการไม่มีภาษาเขียนเป็นของตนเอง จึงทำให้ไม่นิยมใช้ภาษากวยในการตั้งนามสกุล

จากผลการศึกษาความหมายของนามสกุลกลุ่มชาติพันธุ์กวย ทำให้ทราบความเชื่อและค่านิยมของชาวกวยเป็นอย่างดีและทำให้ทราบว่า การตั้งนามสกุลของชาติพันธุ์กวยจะคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและความปรารถนาในชีวิต อาทิ ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ความมั่งคั่งร่ำรวย ความดีงาม คุณสมบัติที่ดี ความเชื่อ และความสัมพันธ์ทางครอบครัวหรือชาติพันธุ์อื่น ๆ เป็นต้น โดยความหมายที่ชาติพันธุ์กวยมีความนิยมมากที่สุด คือ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์กวยโดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ อาทิ การประกอบอาชีพเกษตรกรรม การดำรงชีวิต หรือการประกอบพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ

ดังนั้น ธรรมชาติจึงมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อของคนในชุมชนที่สะท้อนออกมาจากการตั้งนามสกุล สอดคล้องกับ ชมพูนุท โพธิ์ทองคำ (2541) ได้ศึกษาเรื่องการตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงโป ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี กล่าวว่า การตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงโปส่วนใหญ่จะเป็นชื่อที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวทั้งสิ้น แม้ว่าในสมัยก่อนความเจริญทางด้านวัตถุยังเข้าไปไม่ถึง วิถีชีวิตของกลุ่มชนส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมเกษตรกรรม ต้องพึ่งพาธรรมชาติ และแรงงานของคนและสัตว์เป็นต้น

นอกจากนี้ ชาติพันธุ์กูยมีความรักและผูกพันกับธรรมชาติรอบตัวแล้วยังมีความปรารถนาเกี่ยวกับเรื่องความมั่งคั่งร่ำรวย ความดีงาม ความเจริญรุ่งเรือง ความเป็นเลิศ อำนาจและเกียรติยศ ซึ่งทำให้เห็นสังคมและค่านิยมของชาวกูยที่เริ่มเปลี่ยนไป กล่าวคือจากเดิมชาวกูยเป็นสังคมที่อยู่กันแบบเรียบง่าย พึ่งพาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เมื่อความเจริญต่าง ๆ เข้ามากลายเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ทำให้ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดของชาวกูยเปลี่ยนไป สอดคล้องกับ รุจิเรข บุรวิเศษตรกร (2555) กล่าวว่า ความหมายของชื่อชาวไทยไตในปัจจุบัน มุมมองและทัศนคติได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างสอดคล้องกับสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปมากยิ่งขึ้น ดังนั้น นามสกุลของกลุ่มชาติพันธุ์กูยในจังหวัดสุรินทร์สะท้อนให้เห็นค่านิยม และความเชื่อในแง่มุมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ตลอดจนสามารถบอกเล่าประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สภาพทางสังคมของท้องถิ่น วิถีชีวิตของชาวบ้านที่ดำรงชีพแบบเกษตรกรรม และแสดงอัตลักษณ์ของความเป็นตัวตนของชาวกูยในจังหวัดสุรินทร์ได้

5. ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในระยะสั้น จึงขอเสนอแนะให้ผู้ที่สนใจในภาษาของชาติพันธุ์กูยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ การศึกษาเปรียบเทียบการตั้งนามสกุลของชาติพันธุ์กูยและชาติพันธุ์เขมรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เพื่อให้ทราบถึงคตินิยม วัฒนธรรม และแนวทางการดำเนินชีวิตของชาวกูยและชาวเขมรว่ามีความคล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกันอย่างไร และควรมีการ

ศึกษานามสกุลของผู้ที่เปลี่ยนนามสกุลด้วย เพื่อให้ครอบคลุมเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางภาษาและค่านิยมในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- ชมพูนุท โพธิ์ทองคำ. (2541). การตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงไป ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดำเกิง โถทอง. (2554). อัตลักษณ์และการคงอยู่ของกลุ่มชาติพันธุ์กุ่มใน อาณาบริเวณพนมดงรัก. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา ยุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค (กลุ่มอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- เทพ สุนทรสารทูล. (2542). นามสกุลพระราชทาน 6,432 สกุล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดวงแก้ว.
- ประเสริฐ ศรีวิเศษ. (2521). พจนานุกรมกุ่ม (ส่วย) ไทย-อังกฤษ. กรุงเทพฯ: โครงการวิจัยภาษาไทยและภาษาพื้นเมืองต่างๆ. กรุงเทพฯ: สถาบันจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจิเรข บูรวิเศษตรกร. (2555). การตั้งชื่อชาวไทยดำ หมู่บ้านนาป่าหนาด ตำบลเขาแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วีระ สุตสังข์. (2545). กวย ชนกลุ่มน้อยจากลุ่มแม่น้ำโขงถึงลุ่มแม่น้ำมูล. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ไต้ฝุ่นเขียน.
- สมทรง บุรุษพัฒน์. (2538). สารานุกรมชนชาติกุ่ม. นครปฐม: สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุภาพรรณ ณ บางช้าง. (2527). การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.